

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M. K., M.**, IČO: X., práv. zast. JUDr. J. D., advokát, Š., proti žalovanému **K. P. a. s. V.**, IČO:., **o zaplatenie 2 855,10 eur (786 012,90 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 30 Cb/246/2004, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu Bratislava v Bratislave, č. k. 3Cob/59/2010-136 z 1. decembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.
Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd rozsudkom č. k. 30Cb/246/2004-118 z 10. 11. 2009 zamietol žalobu, žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na náhradu trov konania sumu 142,73 eur a na účet súdu na náhradu trov štátu sumu 360,-- eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, žalobca sa zaplatenia vymáhanej istiny domáhal z titulu nepriznanej náhrady škody spôsobenej dopravnou nehodou. Žalovaný krátil poistné plnenie v rozsahu poškodeného ABS z dôvodu, že neuznal príčinnú súvislosť medzi poistnou udalosťou a vznikom škody na jednotke ABS. Z poistky č. 6509040272 súd zistil, že žalobca mal vozidlo havarijne poistené u žalovaného. Z hlásenia poistnej udalosti súd zistil, že žalobca nahlásil škodu na vozidle žalovanému v rozsahu predný nárazník, ľavá predná smerovka, ľavý blatník, ľavé dvere, lišta blatníka, lišta dverí, zadný nárazník. Zo zápisu o obhliadke poškodeného motorového vozidla zo dňa 20. 01. 2003 súd zistil, že žalovaný prostredníctvom S. obhliadol vozidlo v rozsahu poškodenia ABS. Obhliadajúci technik uviedol do záznamu o obhliadke „nefunkčná jednotka ABS nesúvisí s PU!, jednotka

umiestnená ďaleko od miesta poškodenia“. Z likvidačnej správy zo dňa 29. 05. 2003 súd zistil, že žalovaný neuznal uplatnenú škodu v rozsahu 86 012,90 Sk. Zo zvyšnej časti 13 414,30 Sk odrátať dohodnutú spoluúčasť vo výške 2 000,-- Sk a žalobcovi plnil vo výške 11 414,-- Sk. Z vyjadrenia A. P. S., s. r. o., zo dňa 12. 10. 2003 súd zistil, že autorizovaný servis uviedol, že porucha systému ABS bola spôsobená haváriou vozidla (prudké brzdenie a následný náraz). Na základe rozpornosti tvrdení oboch účastníkov súd nariadil znalecké dokazovanie. Zo znaleckého posudku mal súd za preukázané, že k poškodeniu systému ABS nemohlo dôjsť pri dopravnej nehode s priebehom tak, ako ho opísal žalobca. Znalec v záveroch znaleckého posudku uviedol, že je nepravdepodobné, aby k poškodeniu došlo spôsobom označeným žalobcom, t.j. pri dopravnej nehode a zároveň uviedol, že ak by aj došlo k poškodeniu ABS, tak by sa toto poškodenie pravdepodobne prejavilo bezprostredne po dopravnej nehode a nie až po nejakom čase. Znalec ďalej nevyklúčil možnosť náhodnej poruchy systému ABS, resp. jeho poškodenie z dôvodu opotrebovania preto, že predmetné vozidlo malo v čase nehody najjazdené 224 154 km (resp. v čase obhliadky).

Súd v konaní zamietol návrhy žalobcu na vykonanie dôkazov vyčkaním na stanovisko výrobcu M. ohľadom možností vzniku poškodenia ABS pri dopravnej nehode, resp. jeho „životnosti“. Súd mal za to, že výrobca vozidla a subjekt priamo zodpovedný za výrobu a použitie systému ABS v tomto konkrétnom vozidle by v žiadnom prípade nepripustil možnosť náhodnej poruchy systému, resp. jeho poškodenie opotrebovaním po najjazdení 240 000 km a toto jeho vyjadrenie by súd posúdil ako účelové a zaujaté bez znalostí okolností prípadu. Z tých istých dôvodov súd nebral do úvahy vyjadrenie M. A. P. S. s. r. o., pri ktorom sa navyše stotožnil so záverom znalca, že vyjadrenie postráda akékoľvek relevantné a preskúmateľné podklady na základe, ktorých by autorizovaný dovozca mohol niečo také tvrdiť. Taktiež súd zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania doložením výsledku meraní riadiacej a hydraulickéj jednotky ABS znalcom, na základe ktorej dospel k záverom v znaleckom posudku. Súd zastáva názor, že znalec dostatočným a odborným spôsobom vysvetlil, ako dospel k svojim záverom a taktiež skonštatoval, že účastníci nie sú schopní predložiť znalcovi ďalšie dôkazy, ktoré by ovplyvnili jeho závery. Súd sa zároveň nestotožnil s tvrdením žalobcu, že k poškodeniu systému ABS mohlo dôjsť z dôvodu prudkého brzdenia v snahe zabrániť dopravnej nehode. Súd je toho názoru, že systém ABS je zariadenie konštruované práve pre prudké brzdenie, vychádzajúc z faktu, že v iných prípadoch, t.j. pri

bežnom pozvoľnom brzdení sa systém ABS neaktivuje, a preto jeho prípadné poškodenie pri prudkom brzdení pri nehode nebolo spôsobené nehodou a jej okolnosťami, ale ako uviedol žalovaný, buď opotrebovaním alebo náhodnou poruchou.

Súd mal za to, že naopak žalovaný uniesol dôkazné bremeno a v konaní preukázal, že k poškodeniu systému ABS došlo iným spôsobom, než aký označil žalobca a z toho dôvodu bol v príslušnom rozsahu oprávnený krátiť poisťné plnenie, a preto súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 O. s. p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa. Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa a na zdôvodnenie správnosti napadnutého rozsudku s prihliadnutím na námietky žalobcu v odvolaní odvolací súd skonštatoval, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dostatočné dokazovanie na preukázanie skutkového stavu, hodnotenie dôkazov vykonal v súlade s § 132 O. s. p. a z vykonaného dokazovania vyvodil správny záver, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie predpokladov pre priznanie vymáhaného nároku a práve naopak, žalovaný preukázal, že poisťné plnenie krátil oprávnene.

Ďalej odvolací súd uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa odôvodnil v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p., keď v odôvodnení uviedol všetky potrebné skutočnosti stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Hodnotenie znaleckého posudku je vyčerpávajúco vykonané a v odôvodnení sú uvedené otázky pre súdneho znalca, ako i jeho odpovede na jednotlivé otázky a súd prvého stupňa jasne uviedol, čo považoval za preukázané z tohto dôkazu. V podrobnostiach odvolací súd preto poukázal na výstižné a presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Proti tomuto potvrdzovaciemu rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie v zákonom stanovenej lehote, podľa ust. § 240 ods. 1 O. s. p. Má za to, že v konaní napriek

tomu, že navrhoval predvolať a vypočúť znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok, aby odstránil svojou výpoveďou nezrovnalosti vo vypracovanom znaleckom posudku, súd tento návrh zamietol a jeho výsluch nevykonal, čo žalobca považuje za chybu, lebo v konaní nebol dostatočne zistený skutkový stav. Tvrdí, že touto skutočnosťou sa nezaoberal ani odvolací súd a tento rozhodujúci dôkaz nevykonal. Zo znaleckého posudku chcel objasniť najmä skutočnosti, ktoré znalec uvádzal vo svojich odpovediach na otázky číslo 2, 4 a 5. Pred vyhlásením rozsudku žalobca navrhoval súdu prvého stupňa, aby vyčkal na stanovisko výrobcu mot. vozidiel M. z Japonska, aby sa vyjadrili k systému ABS a jeho poruchovosti, lebo z viacerých písomných podaní obchodnej spoločnosti A. S., s. r. o., B., vyplývalo, že porucha systému ABS bola spôsobená haváriou vozidla (prudké brzdenie alebo náraz). Avšak súd aj tento návrh na zaslanie konečného stanoviska zamietol s odôvodnením, že súdom by bolo toto stanovisko posúdené ako účelové a zaujaté ako bez znalosti okolnosti prípadu.

Medzi časom sa žalobcovi podarilo zabezpečiť odskúšanie pôvodnej riadiacej jednotky ABS, pričom zo zákazkového listu MB 005322 vyplýva, že riadiaca jednotka, evidovaná pod číslom 51 ABS, je vadná, a podľa názoru žalobcu je táto vada v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Okrem toho na testerí bol vykonaný aj test hydraulickej jednotky číslo zákazky MB 005325 a aj tu pod číslami 53-ABS a 54-ABS boli zistené poruchy. Už pri prvom testovaní systému dňa 10. 01. 2003 v servise, kde sa vykonávala oprava vozidla, bola zistená porucha riadiacej jednotky ABS, číslo zákazky A02738 a keďže bola zistená porucha, bola objednaná aj hydraulická jednotka a táto bola namontovaná do vozidla 13. 02. 2003, číslo zákazky A02821 a nejde o nejaký vykonštruovaný výmysel, ako sa to snaží prezentovať žalovaný.

Tvrdí, že súd by mal náležite zistiť skutkový stav veci, či poškodenie riadiacej jednotky a systému ABS bolo v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, keď žalobca má k dispozícii všetky pôvodné základné dôkazné materiály, a to i napriek tomu, že od dopravnej nehody uplynulo už 8 rokov. Žalobca predložil súdu hodnoverné doklady o testovaní poškodených materiálov jednak po dopravnej nehode, ale aj v priebehu súdneho konania a z týchto jednoznačne vyplýva, že k poškodeniu došlo pri dopravnej nehode. Tieto skutočnosti boli síce získané obchodnou spoločnosťou M., pričom táto skutočnosť by nemala byť na škodu žalobcovi, pokiaľ by sa súdny znalec k týmto skutočnostiam jednoznačne

vyjadril a objektívne vyskúšal na testeri poškodené materiály, ktoré má žalobca k dispozícii. Bez znaleckého posúdenia nie je možné tieto skutočnosti len tak obísť a nechať to na posúdenie súdu.

Podľa žalobcu, súdy mali umožniť vykonať tieto dôkazy a až potom v rámci hodnotenia jednotlivých dôkazov a v ich súhrne mali vec vyhodnotiť a objektívne rozhodnúť. Ak súdy taký dôležitý úkon odmietli vykonať, vzniká podozrenie, že nadržávajú jednému z účastníkov konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby dovolací súd podľa § 243b ods. 2 O. s. p. napadnuté rozhodnutie zrušil v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia, keďže nebol dostatočne zistený skutkový stav a podľa §243b ods. 3 O. s. p. vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. O tento prípad v prejednávanej veci nejde, lebo napadnutý rozsudok je rozsudkom potvrdzujúcim. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci; ani o tento prípad v predmetnej veci nejde, dovolací súd doposiaľ v tejto veci nerozhodoval, a preto nevyslovil (ani nemohol vysloviť) právny názor. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného

významu; napokon ani o tento prípad nejde, lebo odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Dovolací súd tieto dôvody skúmal ex offo, či je daná prípustnosť dovolania z týchto dôvodov, pričom však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania, uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Podľa ust. § 132 O. s. p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci.

Z predmetného ustanovenia vyplýva, že hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorom súd hodnotí vykonané procesné dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, pričom sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov.

Podľa ust. § 127 ods. 1 a 2 O. s. p., ak závisí rozhodnutie od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, ustanoví súd po vypočutí účastníkov znalca. Súd znalca vypočuje; znalcovi môže tiež uložiť, aby posudok vypracoval písomne. Ak je ustanovených niekoľko znalcov, môžu podať spoločný posudok. Namiesto výsluchu znalca môže sa súd v odôvodnených prípadoch uspokojiť s písomným posudkom znalca. Znalecký posudok možno dať preskúmať aj inému znalcovi, vedeckému ústavu alebo inej inštitúcii.

Prvostupňový súd postupoval v intenciách týchto zákonných ustanoveniach, pričom sa stotožnil s písomným posudkom znalca. Podľa ust. § 127 ods. 2 O. s. p., dáva súdu možnosť preskúmať znalecký posudok inému znalcovi, nie povinnosť. Preto, ak sa súd stotožní so závermi znaleckého dokazovania a postupuje podľa ust. § 132 O. s. p., nemá povinnosť vykonať ďalšie dôkazy navrhnuté účastníkmi konania. Pričom tieto nevykonané dôkazy však musí riadne odôvodniť vo vydanom rozhodnutí, čo v predmetnej veci súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd dostatočne odôvodnil.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

Keďže odvolací súd postupoval v súlade s citovaným ustanovením, plne sa stotožnil s vykonaným dokazovaním súdom prvého stupňa, a vyvodil správny skutkový a právny záver, nebolo potrebné nariadiť pojednávanie na prejednanie odvolania vo veci samej a rozsudok odvolacieho súdu bol vyhlásený v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. Uvedeným postupom odvolacieho súdu nebola účastníkovi konania odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa ust. § 238 O. s. p., ani v zmysle ust. § 237 O. s. p., dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní bol úspešným účastníkom žalovaný, ktorému podľa ustanovenia § 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo voči žalobcovi právo

na náhradu trov dovolacieho konania. Nakoľko žalovaný si ich neuplatnil a ani nevyčíslil, dovolací súd mu ich nepriznal (§ 151 ods. 2 O. s. p.).

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová